

Bullying Održan stručni skup o međuvršnjačkom nasilju

Dominantna i agresivna djeca sklona manipulaciji napadaju nenasilne vršnjake nižeg samopouzdanja ARHIVA VL

Od nasilja strahuju i u školi, no ipak šute

Problem počinje već u dobi od četiri godine, kad "bezazleno" zadirkivanje zbog šutnje vršnjaka lako postaje zlostavljanje

Iva Rogulja/VLM
gradska@vecernji.net

Možemo li živjeti bez nasilja? Kako spriječiti međuvršnjačko nasilje i njegove posljedice? Činimo li dovoljno da djecu poštujemo odrastanja u strahu? Odgovore na ta pitanja javnosti je jučer ponudilo desetak stručnjaka okupljenih na stručnom skupu "Bullying – događa se i meni", prvom zajedničkom projektu SOS-dječjeg sela Hrvatska i Kazališta Mala scena koje u novoj kazališnoj sezoni posebnu pozornost posvećuje društvenoj odgovornosti.

Pogledajte Krvenu Ružicu

Upravo je prva u nizu njegovih zabavno-edukativnih predstava za djecu "Krava Ružica" najmladima progovorila o bullyingu, problemu s kojim se, tvrde psiholozi, danas susreće svako četvrti dijete u Hrvatskoj.

– Nasilje počinje već u dobi od četiri godine kada se tjelesno snažnija i fizički spretanija djeca sklona manipulaciji i dominaciji okomljuju na povučeniju djecu nižeg samopouzdanja, nesklonu

tome da na nasilje uzvrate nasiljem – objašnjava psihologinja Jasna Špoljarić iz SOS-Dječjeg sela. Ono što počne kao "bezazleno" dječje zadirkivanje zbog prešutnog će odobravanja ostalih vršnjaka, kaže ona, vrlo lako postati zlostavljanje.

– Strahujući da i sami ne postanu žrtvama, djeca agresiju počinju smatrati učinkovitim i prihvatljivim modelom ponašanja. Žrtva je u njihovim očima sama kriva za svoj položaj, a ako i osjećaju nepravdu, djelovanje protiv nje radije prepuštaju drugima – tvrdi J. Špoljarić.

Sudeći prema istraživanju provedenom 2003. godine u dvadeset pet hrvatskih osnovnih škola, čak se dvanaest posto djece u školskom toaletu osjeća nesigurno, njih jedanaest posto od nasilja strahuje na putu do škole i natrag, a šest se

Strahujući da i sami ne postanu žrtvama, djeca oponašaju nasilno ponašanje

posto djece u školi osjeća loše. Trinaest posto tih učenika za pomoć se obraća braći ili sestrama, trideset devet posto zaštitu traži od roditelja, a tek jedan posto manje od prijatelja, dok čak četrnaest posto djece svoje probleme ne povjerava nikome! Takvo je okruženje, tvrde psiholozi, pogodno za razvoj novog oblika nasilja, takozvanog cyberbullyinga koji zlostavljačima na internetskim forumima, blogovima i chatovima uza znatno širu "publiku" nudi i privid anonimnosti.

Krivo je cijelo društvo

Za porast međuvršnjačkog zlostavljanja psihijatrica Dubravka Kocijan Hercigonja iz Poliklinike za neurologiju i psihijatriju krivi cijelo društvo.

– Za nedostatak empatije u nasilne djece odgovorna je obitelj, no prevencija nasilja ne leži samo na roditeljima. Edukativne radionice o nasilju još su uvijek neobvezne, a tek se pet posto hrvatskih psihijatara specijaliziralo za probleme djece i adolescenata – nezadovoljna je ona.

Prevencija

Tjedne radionice Udruge "Igra" uče djecu toleranciji

■ Osim UNICEF-a koji već pet godina u dvjesto pedeset četiri škole u Hrvatskoj sustavno provodi akciju "Stop nasilju među djecom" i svojim programom "Mreža škola bez nasilja" obuhvaća čak sto trideset tri škole, protiv vršnjačkog se nasilja na razini grada Zagreba svojim programima aktivno bore i Centar za socijalnu skrb Zagreb, Obiteljski centar grada Zagreba te Gradski ured za obrazovanje, kulturu i sport koji mladima nude brojne edukativne radionice, savjetovašta i pravnu pomoć. Ipak, jedan od najzanimljivijih programa prevencije poremećaja u ponašanju osnovnoškolcima nudi Udruga "Igra" koja ih u tjednim radionicama cijele godine sustavno uči socijalnim vještinama, prihvaćanju različitosti i rješavanju sukoba na nenasilan način.